

Del balcó de l'ajuntament a la «Champions»

Unes 5.000 persones reben l'equip a la plaça del Vi i vibren de valent amb els parlaments d'uns jugadors que, a part d'agrair el suport de l'afició, prometen donar guerra a Primera plantant cara a Barça i Madrid

Parlaments dels jugadors del Girona al balcó de l'ajuntament

I la plaça del Vi va quedar petita. Minúscula. No s'hi cabia. Festa a peu de terra i festa als balcons. Al de l'ajuntament, sobretot. Va ser l'eix central de la celebració, ple de gom a gom, amb jugadors i entrenadors, alcaldessa inclosa. Però abans i després, la plaça va bullir com mai. Si s'havia vestit per a l'ocasió aquell 2013 per acomiadar una gran temporada que acabava amb derrota, millor i més espectacular va ser encara l'ambient ahir, que hi havia un ascens a Primera per celebrar. Amb prop de 5.000 persones,

segons dades oficials, l'afició va xalar de valent amb els parlaments dels futbolistes i de Machín, no va deixar d'encadenar càntics i va fer onejar banderes i bufandes cada dos per tres.

No eren ni dos quarts de 6 de la tarda i la gentada ja deixava la plaça sense gairebé ni un sol forat. El Despacito i el Súbeme la Radio de torn sonaven ben fort per la megafonia, mentre que tothom esperava l'arribada dels futbolistes, els autèntics protagonistes. Sense notícies encara de la posició exacta de l'autocar i per fer una mica de temps, els aficionats, bona part d'ells vestits per a l'ocasió amb samarretes del Girona d'ara i d'abans, es dedicaven a encadenar càntics. A primera oe!, Que boti Montilivi! i uns quants més formaven el repertori, mentre el director esportiu Quique Cárcel s'afanyava a immortalitzar el moment des del balcó principal del consistori. Ben a prop, l'exalcaldessa Anna Pagans s'ho mirava; com també el representant territorial de la Federació Catalana de Futbol, Jordi Bonet. Mentrestant, la tinenta d'alcalde, Isabel Muradàs, ballava al ritme de la música.

Al so del tema principal de la pel·lícula Pirates del Carib es va anunciar l'arribada dels jugadors i membres del cos tècnic. Van arribar tots ells a peu, caminant fins l'ajuntament i envoltats d'un ambient espectacular. Després d'un minuts de suspens, amb la plantilla dins del consistori i sense sortir al balcó (només Felipe, Eloi i Pablo Marí es deixaven veure de tant en tant per la finestra, en un primer tastet), va arribar el moment clau. El que tothom esperava. Sonava l'himne del Girona de fons quan els futbolistes, Pablo Machín i els membres del cos tècnic van aparèixer a escena. Davant seu, els Marrecs de Salt carregaven un parell de pilars. Una bengala s'encarregava de posar color a l'escena, al moment que lluia la pancarta que duia per text: «Girona, Ciutat de Primera». Els jugadors vivien l'escena animats; la majoria s'afanyava a immortalitzar el moment amb els seus telèfons mòbils.

Llavors, l'alcaldessa, Marta Madrenas, va prendre la paraula per recordar que s'havia «fet història», que el «somni» s'havia «fet realitat» i que «tenim un equip i una ciutat de Primera». El Delfí Geli més natural de tota la

temporada va aparèixer a escena per elogiar els «fenòmens» que hi ha a la plantilla i per donar les «gràcies» a l'afició. Abans que Machín agafés el micròfon, els càntics que venien de la plaça es recordaven de l'Sporting i el Lugo, botxins recents del Girona, però que jugaran la temporada vinent a la Segona Divisió A. «Si quan veig Montilivi animar-nos se'm posa dura, imagineu com la tinc ara», va dir Machín, en to de broma. El sorià va donar el tret de sortida als seus futbolistes. Richy i Felipe, en to de comiat, van parlar visiblement emocionats mentre l'afició els ovacionava. Àlex Granell, acompanyat per Sebas Coris, va entonar Vigila Leo Messi, el Girona ja és aquí!, mentre Eloi Amagat recordava que fa pocs anys, al mateix escenari, l'equip celebrava haver perdut contra l'Almeria. «Ja ho tenim això, els catalans. Ens agrada celebrar les derrotes. Però la història ha canviat gràcies a vosaltres», va dir abans de llançar la samarreta de l'ascens. Pere Pons va deixar ben clar que «rebentarem el Barça i el Madrid», Sandaza va prometre «la Champions» i Mojica hi va posar el ritme. I la plaça va respondre. Des del primer fins a l'últim minut. Entregada al seu equip.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/06/del-balco-lajuntament-champions/850291.html?utm_source=rss